

ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В АГРОНОМІЇ

Баган А.В., доцент кафедри селекції, насінництва і генетики,

кандидат сільськогосподарських наук

Шокало Н.С., доцент кафедри селекції, насінництва і генетики,

кандидат сільськогосподарських наук, доцент

Останнім часом цифрові технології є головними у розвитку агробізнесу. Так, у найближчі десятиліття сільське господарство покликане не тільки забезпечити населення продуктами харчування, а й екологічно чистим навколишнім середовищем. Значне збільшення очікуваних прибутків від реалізації продукції рослинництва базується на використанні технологічних удосконалень та впровадження точного землеробства. Застосування нових технологій дозволить отримати на 70 % більшу врожайність сільськогосподарських культур.

Тому головними для реалізації даного завдання є точне землеробство, діджиталізація, технології штучного інтелекту, які активно використовують GPS–систему і телематику.

Якщо раніше призначенням останньої була автоматизація технологій, щоби забезпечити сталий зв'язок машин із датчиками, то тепер спектр її можливостей суттєво розширився. Технологічні рішення, які пропонуються і будуть запропоновані у майбутньому, дозволять збільшити вартість сільськогосподарської продукції з метою отримання вищих врожаїв польових культур [5].

Так, система управління вітчизняного сільського господарства потребує серйозних змін. Аграрні виробники все більше використовують комп'ютери для можливості отримання необхідної інформації, що сприяє ефективному прийняттю управлінських рішень, направлених на підвищення продуктивності у сільському господарстві. Нині в Україні на ринку АПК популярні такі рішення, як: впровадження систем точного землеробства, аерозйомка з метою контролю якості посівів, ведення історії полів для підбору кращих

попередників, лабораторні дослідження ґрунту тощо. Ці технології дають можливість збільшити врожайність сільськогосподарських культур та, відповідно, знизити собівартість продукції завдяки скороченню витрат на паливо, насіння й добрива.

Впровадження нового покоління цифрових технологій для аграрного сектора України є ефективним способом використання української моделі розвитку сільського господарства, що дозволить суттєво підвищити ефективність інвестицій в АПК [6].

Нині агропромисловий комплекс слабо забезпечений кадрами, тому зростає попит на висококваліфікованих спеціалістів. У зв'язку із реформою ринку землі серед професій аграрної сфери актуальною є професія агронома.

Сьогодні аграрні підприємства зацікавлені у висококваліфікованих спеціалістах під час вибору майбутніх кадрів, забезпечуючи їх не лише робочим місцем, а й, відповідно, достойною заробітною платою. Тому можна відзначити взаємовигідну зацікавленість: з одного боку, роботодавець із високою оплатою, з іншого, - перспективного фахівця із практичним досвідом [1, 2].

Освітній процес, що зосереджений на отриманні знань, сьогодні не задовольняє ні ринок праці, ні здобувачів освіти, що свідчить про невідповідність освітніх послуг вимогам до сучасного фахівця. Також змінюється і сама освіта, її моделі, підходи навчання.

У цілому дослідження показують, що основні зміни спрямовані на розвиток цифрової грамотності, соціальних і комунікаційних навичок для успішної діяльності у цифровому світі [3, 4].

Тому провідні агрохолдинги потребують співпраці із молодими спеціалістами для реалізації різних наукових проектів [1].

Завдяки широкій практиці співпраці з різними підприємствами, агроном має широкий і різноманітний досвід практики впровадження технологій у різних господарствах. Майбутній фахівець, як правило, володіє унікальними, вузькогалузевими знаннями та методиками у різних сферах точного

землеробства, які постійно вдосконалює. Він володіє завжди інформацією щодо всіх новинок ринку, має доступ до професійних баз даних, використовує сучасне обладнання для фахової роботи [5].

Отже, агроном може не лише надавати професійні рекомендації з аналізу, агрохімії, але й запропонувати технологічні рішення у галузі рослинництва. Таким чином, роботодавець аграрної сфери може не лише забезпечити своє підприємство оптимальним складом штатних працівників, тобто має кількісну вигоду, але й отримує у подальшому якісну користь – найоптимальніший інформаційний і технологічний супровід від майбутніх спеціалістів-агрономів.

Список використаних джерел

1. Баган А.В., Барат Ю.М. Перспективи професії агронома. *51-а науково-методична конференція викладачів і аспірантів «Вища освіта: проблеми і шляхи забезпечення якості у контексті сучасних трансформацій»*, 26-27 лютого 2020 року. Полтава: ПДАА, 2020. С. 18-20
2. Где лучше получают аграрное образование : *електронний ресурс*. <http://nv.ua>
3. Експеримент з впровадження електронного підручника і електронної платформи. 2018. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/news>
4. Євстрат'єв С.В. Цифрові компетенції – вимога при підготовці фахівців аграрного профілю. С. 291-297 Режим доступу: <http://194.44.12.92:8080/jspui/handle/123456789/5230>
5. Кривенко О. Світові тренди та зарубіжний досвід. *Агрономія сьогодні. Точне землеробство*. С. 12-20. електронний ресурс: <https://www.agrilab.ua/wp-content/uploads>
6. Шерстюк Л.М., Нездойминога О.Є. Цифрове сільське господарство: зарубіжний досвід та особливості впровадження й використання в Україні. *Економічний, організаційний та правовий механізм підтримки і розвитку підприємництва : колективна монографія* ; за ред. О.В. Калашник, Х.З. Махмудова, І.О. Яснолоб. Полтава : Видавництво ПП «Астроя», 2019. С. 310-318.